

Satans Eden Nr. 204
Adopsjon av sønner: Sønnenes holdning
26. januar 2025 kl.
Pastor Brian Kocourek

**Dette er en automatisk oversettelse gjort med et dataprogram.
Nøyaktigheten er derfor ikke like bra som et menneske kan gjøre.**

La oss bøye hodet i bønn.

Nådig far. Vi er så takknemlige, Herre, for å være her og ikke vite hvor mange dager til vi vil være her.

Men Far, vi ber bare om at du gjør oss klare til å dra hjem. Og måtte våre tanker, Herre, alle våre tanker fra morgen til kveld være på det som er der, i min inventarliste, som jeg har oversett. Og så, hjelp meg, Herre, å bare være klar. I Jesu navn ber vi. Amen. Du kan sitte.

Vel, denne morgenen avslutter vi serien på holdningen. Dette er **adopsjon av sønner**. **Holdning til sønner**.

Denne morgenen vil jeg fortsette å se på vår holdning og nøyaktig hvordan vi bør se på **adopsjonen av sønner, og arven til de hellige** som vi ser i Skriften.

Og mer spesifikt ønsker jeg å se på vår holdning vi har til dette store løftet fra Gud for oss. For å begynne, la oss slå i våre bibler til **Galaterbrevet**, og vi vil lese hva apostelen Paulus fortalte oss om adopsjon av sønner.

Galaterne 4:1 Vi leser. *Nå sier jeg at **så** lenge arvingen er et barn, er han ikke forskjellig fra en tjener, selv om han er herre over alle; **2** men er under oppdragere og statholdere **inntil den tid som faderen har fastsatt**.*

Og det er tiden for adopsjon eller en tid, vi kommer til å få vår endring. I Det gamle testamente ga de dem en frakk i mange farger. Vel, vi får et strøk i mange farger fordi vi skal få en ny kropp.

Du skjønner, ingen kjenner dagen eller timen unntatt Faderen. Men det betyr ikke at vi ikke vil være klare for det og se det slik Gud får det til å skje.

3 *Således var også vi, **da vi var barn**, i trelldom under verdens elementer, **4** men da tiden var kommet, **sendte Gud sin Sønn**, født av en kvinne, skapt under loven,*

5 for å forløse dem som var under loven, så vi kunne få sønner.

Så du ser at hele forløsningsplanen ligger i *adopsjon av sønner*. For hvis du ikke blir adoptert, vil du aldri motta arv.

6 Og fordi I er sønner, fordi **I** allerede er **sønner**, har Gud sendt **sin Sønns Ånd** inn i eders hjerter og roper: **Abba, Fader!**

Se, bare sanne sønner kan motta Den hellige ånd. Så arv er basert på ikke bare å være en sønn, men den rette typen sønn. Og det kan bare komme gjennom predestinasjon. Du var i hans sinn å være den rette slags sønn før verden noen gang ble skapt.

7 Derfor er du ikke mere en tjener, men en sønn, og hvis du er en sønn, da en Guds arving ved Kristus.

Så det er i Kristus Jesus at vi vil motta vår arv, og han sikrer den for oss ved det han allerede har gjort. Gud gav Abraham et løfte om at vår arv ikke kommer ved loven, men ved det løfte som Gud gav oss ved sin Sønn Jesus Kristus.

Vi må fokusere vår oppmerksomhet på hvordan vi skal få vår arv som Gud har bestemt for oss siden før verdenene ble utformet.

Husk, sa Jesus, for denne hensikt er jeg kommet. Så Han visste at Han skulle bli Lammet som ble slaktet. Vel, vi vet at Ifølge **Efeserne 1** skal vi adopteres. Så det er på tide at vi går inn i adopsjonen vår. OK? Med andre ord, begynn å oppføre deg som om vi er adoptert.

Så vi ser det guddommelige løftet gitt til oss i **Efeserne 1:3-5**, så la oss lese.

Efeserne 1:3 *Lovet være Gud og vår Herre Jesu Kristi Far, som har velsignet oss med alle åndelige velsignelser i himmelen i Kristus!*

4 *likesom han har utvalgt oss i sig før verdens grunnvoll ble lagt, forat vi skulde være hellige og uten skyld for ham i kjærlighet,*

Vi bør være hellige. Er du hellig? Vel, det burde vi være. Greit.

4 *Likesom han har utvalgt oss i ham før verdens grunnvoll ble lagt, for at vi skal være hellige og uten skyld for ham i kjærlighet,*

5 *og han har forutbestemt oss til å adoptere barn av Jesus Kristus til sig selv, etter hans viljes velbehag,*

I **Romerne 8:19** ser vi at hele verden og hele dens skaperverk nå stønner og venter på manifestasjonen og dermed adopsjonen av sønner.

Nå, denne morgenen vil jeg gjerne få tankene våre bort fra det som skjer i verden. Sist mandag var innvielsen for dette landet og dermed verden.

For mange år siden, tilbake i 2009, hadde jeg nettopp kommet tilbake fra et internasjonalt ministermøte som ble holdt i Panama City. Det er landet Panama.

Og det virket for meg som om ministrene ble fanget opp i å se på hva resten av verden fokuserer på akkurat nå. Ikke innse at det som skjer der ute ikke er en bekymring for de utvalgte.

Mens plagene rammet alle i Egypt, og vi vet at bror Branham sa at Egypt var et bilde på verden, rammet ikke de samme plagene Israels barn.

Og de påvirket ikke oss heller, som var forberedt på det som skulle komme, og da det kom, ga de dem ingen oppmerksomhet. Og vi var ikke redde for disse tingene.

Jeg mener, mange mennesker var redde. De kjørte rundt bilene med maske på, og de var helt alene. Vel, det er litt galskap.

Selv om de hadde blitt advart akkurat som vi om at plager var på vei. Du vet at Guds profet advarte oss om alle tingene som ville komme, inkludert "Endetidsgalskapen", "Endetidens bakteriekrigføring" og "Endetidens økonomiske depresjon".

Og vi har sett nøyaktig økonomien synke som han snakket om. Og Moses advarte Israels barn som var i Egypten. Og disse plager blev befalt at de ikke skulle komme til Israels barn som var i Gosen, og som hadde tegnet på i sitt hus.

Så brødrene kom til disse møtene, og de kom så langt unna som Singapore, og fra Nord-, Mellom- og Sør-Amerika og øyene i Karibia.

Det virket for meg som fokuset til mange av de tilstedeværende ministrene, at de troende rundt om i verden er ganske bekymret for nedsmeltingen av verdens økonomiske situasjon.

Og de ønsket å bruke møtene til å få noen innspill til hva ministrene skulle fokusere sin oppmerksomhet på og folkets oppmerksomhet på.

Problemet er at selv om de ønsket å vite hva de utvalgte skulle fokusere på, forsto de virkelig ikke det virkelige problemet. Du skjønner, jeg bryr meg ikke om verdens økonomier går bra eller faller fra hverandre. Vårt fokus er ikke på denne verden.

Og de utvalgte for enhver tidsalder skulle ikke fokusere på verden eller dette livets bekymringer. Men vårt fokus bør være på å gjøre oss klare for neste fase av bortrykkelsen, som er oppstandelsens røst.

Derfor, når hver mann snakket, ønsket de andre å krangle med ham, fordi alle har sine egne meninger om hva de skal gjøre. I løpet av de to 12-timers øktene var det mye bortkastet tid.

Fredag ettermiddag skulle jeg tale. Så jeg spurte min far om han ville ta seg av møtet, slik at jeg kunne hjelpe til med å vise brødrene den rette måten å tenke på.

Da jeg talte, var det fullstendig stillhet fra brødrene, da de lyttet oppmerksomt til det jeg hadde å si om *adopsjonens ånd*.

Jeg henviste dem til hva apostelen Paulus og William Branham hadde å si om det. Etter at jeg var ferdig, tok en bror ordet og sa: "*Å la meg snakke tidligere enn planlagt var en god strategi for å få møtene tilbake på sporet*".

Det satte møtene tilbake i fokus. Andre satte stor pris på det, men jeg kan rett og slett ikke ta æren for det fordi det er dette jeg mener vårt fokus bør være basert på i henhold til det William Branham lærte oss.

Vi må ikke fokusere på disse karene, men komme oss ut av veien, og bare gi slipp og la Gud.

Så denne morgenen ønsker jeg å snakke litt mer om dette emnet som brenner dypt i min sjel, fordi det er det vår jordiske tilværelse har handlet om. Som Jesus sa: "*I denne hensikt er jeg kommet til denne verden*." Så, hvilken hensikt har du kommet inn i denne verden? Skal adopteres. OK.

Fordi i **Åpenbaringen, kapittel 7**, hadde Gud før verdens grunnvoll forutbestemt ham til korset. Slik er det også i **Efeserne 1 Gud forutbestemte oss til adopsjon av sønner før verden ble skapt**.

Så vi bør forberede oss på vår utgang og arven som vår Fader, Gud selv, har lagt opp for oss siden før verdens grunnvoll ble lagt.

Hva bryr jeg meg om hvis bankene går opp i magen. Hva bryr jeg meg om hvis nasjonene smuldrer opp. Intet av dette spiller noen rolle i min evige arv som jeg har i Kristus Jesus, min Herre.

Nå leser vi i formiddag apostelen Paulus' ord om sønner og arv etter sønner, kalt adopsjon.

Og han forteller oss at selv om vi er sønner, blir vi likevel i en periode ikke behandlet annerledes enn noen andre, men som sønner blir vi undervist og opplært til å kjenne vår stilling i familien og vår posisjon som sønner.

Og så, når den rette tid kommer, vil vi bli adoptert eller plassert som sønner. Nå har ikke verden dette løftet, men vi har dette løftet. Så vår holdning til det spiller en veldig viktig rolle i å motta dette løftet.

Verden bekymrer seg for deres jordiske besittelser, men skjønner de ikke at "**de saktmodige skal arve jorden**". I Det gamle testamente, hvis en slave får arven til en sønn, kan han nyte den i 50 år.

Men når jubelåret lyder, skal det vende tilbake til sønnene. Så hvem bryr seg om hvem som har verdens rikdom akkurat nå. Jeg vet at når jubelbasunen lyder, skal de hellige arve jorden. Og det bør være fokuset ditt.

Så de kan snakke om deres WEF og deres Bilderbergere og alle disse andre tingene. Det betyr ingenting, for det er bare en midlertidig ting.

Så la oss fokusere på hva som trengs for at vi, som sønner, skal bli adoptert. For det er alt vi bør være opptatt av i denne tiden med kaos og verden som faller fra hverandre.

Nå er det 260+ steder i skriften som snakker om arven. Ikke bare i Det gamle testamente, men også i Det nye testamente.

Vi har allerede lest fra **Galaterne 4**, og vi ser mer i **Galaterbrevet** kapittel **3** også, men la oss gå til **Romerne 8** nå for å se hva annet apostelen Paulus sier om dette emnet.

Romerne 8:1 *Derfor er det ingen fordømmelse for dem som er i Kristus Jesus, som ikke vandrer etter kjødet (jeg vil si: De som ikke vandrer etter seg selv.), men etter Ånden. 2 For livets Ånds lov i Kristus Jesus har frigjort mig fra syndens og dødens lov.*

3 *For hvad loven ikke kunne, fordi den var svak i kjødet, da Gud sendte sin egen Sønn i syndig kjøds skikkelse og for syndens skyld, fordømte synden i kjødet.*

4 forat lovens rettferdighet skulde bli oppfylt i oss, som ikke vandrer etter kjødet, men etter Ånden. **5** For de som er ute etter kjødet, de som lever for seg selv, tenker på det som hører kjødet til, men **de som er etter Ånden, husker det som hører Ånden til.**

6 For å være kjødelig innstilt er døden; (Med andre ord, å være selvopptatt er døden), **men å være åndelig innstilt er liv og fred.** **7** For det kjødelige sinn er fiendskap mot Gud, for det er ikke underlagt Guds lov og kan heller ikke være det.

8 Så **de som er i kjødet, kan ikke behage Gud.** **9** Men **I er ikke i kjødet, men i Ånden, om Guds Ånd bor i eder. Men om noen ikke har Kristi Ånd, da er han ikke hans.**

Så vi snakker ikke engang om den personen. Med andre ord, hvis du ikke har din Fars liv, er du ikke en sønn. Og hvis du har Faderens liv levende i deg, vil du ikke lenger være selvopptatt, men du vil leve for å behage din Far.

10 Og dersom Kristus er i eder, da er legemet dødt på grunn av synd, men **Ånden er liv på grunn av rettferdighet.**

11 Men dersom hans Ånd som opvakte Jesus fra de døde, bor i eder, da **skal også han som opvakte Kristus fra de døde, levendegjøre eders dødelige legemer ved sin Ånd, som bor i eder.**

12 Derfor, brødre, står vi i gjeld til kjødet, ikke til kjødet, til å leve etter kjødet. **13** For dersom **I lever etter kjødet, da skal I dø, men dersom I ved Ånden ødelegger legemets gjerninger, da skal I leve.**

Her er nøkkelen. Hvis vi er Guds sønner, så ønsker Gud å se i oss det som ville behage ham for en sønn å handle. Så karakteren vår er veldig viktig når det gjelder tidspunktet for adopsjon.

For når de utvalgte vet hvem hun er, og er rede til å bli satt som sønner, da vil vi gå til vår evige arv, og ikke før da.

14 For alle som ledes av Guds Ånd, de er Guds barn. **15** For **I har ikke fått trældommens ånd igjen til frykt, men I har fått adoptivens Ånd, hvorved vi roper: Abba, Fader!**

16 Ånden selv vidner med vår ånd om at vi er Guds barn.

Ikke din ånd som vitner med Guds Ånd, slik de fleste leser dette feil, men Hans Ånd som vitner med vår ånd om at du virkelig er Hans sønn eller datter. Så det er det Gud ser i deg, ikke det du ser i ham. Jeg mener, djevelen tror, og han skjelver.

17 Og om vi er barn, da arvinger, Guds arvinger og Kristi medarvinger, dersom vi lide med ham, forat også vi kan bli herliggjort sammen.

Nå kommer dette ordet **herliggjort sammen** fra et gresk ord "**Sundoxa**" som betyr **forent i den samme Doxa** som vi vet betyr den samme meningen, vurderingen og dommen av Gud.

18 For jeg regner med at denne tids lidelser ikke er verdige til å sammenlignes med den herlighet (doxa eller meninger) **som skal åpenbares i oss.**

Legg merke til, i oss. Ikke til oss, men det står, "**i oss**", Guds meninger eller åpenbaringen skal være "**i oss**", Derfor er det å leve og forbli i våre dødelige vesener.

19 For skapningens inderlige forventning venter på Guds barns åpenbarelse.

Med andre ord, hele skaperverket venter på at dere skal manifestere at dere ble ordinert til å være sønner før verdens grunnvoll ble lagt. Så hvis dere er sønner, så oppfør dere som sønner. Vær sønner og ta din plass i kroppen.

Vi ble forutordinert til å bli adoptert som Sønner før verdens grunnvoll ble lagt, så oppfør oss som det. **20 For skapningen er ikke frivillig under tomhet, men for hans skyld som har lagt det under i håp,**

21 For også skapningen selv skal bli utfridd fra forgjengelighetens trelldom til Guds barns herlige frihet. 22 For vi vet at hele skapningen stønner og veer sammen inntil nu.

23 Og ikke bare de, men også oss selv, som har Åndens førstegrød, selv vi sukker i oss selv og venter på at vårt legeme skal bli adoptert.

24 For vi blir frelst ved håp, men det synlige håp er ikke håp, for det et menneske ser, hvorfor håper han ennå? 25 Men hvis vi håper på det, som vi ikke ser, da venter vi med tålmodighet på det.

26 På samme måte hjelper også Ånden våre skrøpeligheter, for vi vet ikke hva vi skal be om, som vi burde, men Ånden selv (det er Guds egen Ånd) går i forbønn for oss med sukk som ikke kan uttales.

27 Og den som ransaker hjertene, vet hva som er hans eget Ånds sinn, for han går i forbønn for de hellige etter Guds egen vilje.

28 Og vi vet at alle ting virker sammen til det gode for dem som elsker Gud, for dem som er kalt etter hans hensikt.

29 For dem som han kjente på forhånd, gjorde han også forutbestemt til å bli lik sin Sønns bilde, forat han skulde være den førstefødte blant mange brødre.

Så, der går du, det handler om at vi skal bli adoptert, men vi kan ikke bli adoptert før vi er som den førstefødte sønnen som også ble tatt opp og adoptert. Men vi er forutbestemt til dette, så bare slipp taket og la Gud.

Gud har en plan, så gå inn i planen hans og gi slipp på dine egne planer. Bror Branham sa: "**Jesu største seier var i Getsemane, ikke på Golgata.** Det var da Han døde fra Seg selv og lot Gud ha full kontroll.

Bror Branham sa: «**I Getsemane sa han: Gud ventet på at hans Sønn skulle bestemme seg, og da han gjorde det, sa han: «Skje ikke min vilje, men din vilje, og så var alt fullført.**»

Så han venter på at du skal si det samme.

Forløsningsplanen kunne ikke oppfylles før Lammet trådte til side fra sin egen vilje og mottok sin Faders vilje.

30 Og dem han forutbestemte, dem kalte han også, og dem han kalte, dem rettferdiggjorde han også, og dem han rettferdiggjorde, dem **herliggjorde han** også.

Så hvis vi var i Guds sinn før verdens grunnvoll ble lagt, så har vi allerede blitt ordinert til å motta Kristi sinn. Så, hva venter du på? Gud har allerede kommet ned med et rop, som er et budskap, som er Hans sinn, og alt du trenger å gjøre er å akseptere det og gå inn i det. Apostelen Paulus fortsetter.

31 Hva skal vi da si til dette? Hvis Gud er for oss, hvem kan da være imot oss? **32** Han som ikke sparte sin egen Sønn, men overgav ham for oss alle, hvorledes skulle han da ikke også gi oss alle ting med ham?

33 Hvem kan pålegge Guds utvalgte noe? Det er Gud som rettferdiggjør.

34 Hvem er den som fordømmer? Det er Kristus som døde, ja rettere sagt, som er oppstått, som er ved Guds høyre hånd, som også går i forbønn for oss.

35 Hvem kan skille oss fra Kristi kjærlighet? Skal trengsel eller trengsel eller forfølgelse eller hungersnød eller nakenhet eller fare eller sverd?

36 Som det er skrevet: For din skyld blir vi drept hele dagen, vi blir regnet som småfe til slakt. **37** Nei, i alt dette er vi mer enn seierherrer ved ham som elsket oss.

38 For jeg er overbevist om at verken død eller liv eller engler eller makter eller det som er nå eller det som skal komme,

39 Hverken høie eller dybde eller nogen annen skapning skal kunne skille oss fra Guds kjærlighet i Kristus Jesus, vår Herre.

Fra sitt budskap **Posisjon i Kristus 60-0522M S:88 83** Broder Branham siterer Skriften, sier han; **For I har ikke atter fått trældomens ånd til frykt, men I har fått adoptivens Ånd.**

Så du har ikke mottatt trelldommens ånd. Nå er hele verden ... Du vet, alt de gjør på MSNBC og alle disse andre stasjonene, de forkynner bare frykt. Det er ikke noe for oss, ok? Vi har Guds løfter.

Nå, etter at du er adoptert, ok, etter at du er adoptert, er du plassert; så forstår du, etter at seremonien er sagt og du har blitt satt inn i kroppen riktig.

Du er en sønn, ja, en datter; Når du er født på ny, er du... Det er fødselen din. Men nå er du posisjonelt plassert. Vi har ikke mottatt fryktens ånd ...

men vi har fått adopsjonens Ånd, hvorved vi roper: Abba, Fader! (Som betyr «min Gud». Greit.) Ånden selv vitner sammen med vår ånd om at vi er Guds barn: Hvordan gjør den det?

Du sier: «Ære være Gud! Halleluja. Det plager meg ikke; Jeg er et Guds barn,» og gå ut og gjøre de tingene du gjør? Guds ånd vil gjøre Guds gjerninger.

Jesus sa: «Den som tror på meg, de gjerninger jeg gjør, han skal også gjøre.» Skjønner, skjønner? La oss nå lese, så må vi stoppe, for vår tid er i ferd med å forsvinne.

Greit, i den 9. Etter å ha gjort kjent for oss mysteriet med hans vilje ... (for å adoptere oss),... etter hans velbehag som han har bestemt i seg selv:

Han bestemte dette selv før verdens grunnvoll ble lagt. Hvor mange forstår det? Se? At i evangelieutdelingen ... (Å, herregud, her kommer vi igjen. Se? Å, la oss bare passere det. Skjønner du?)...

utdeling av tidens fylde... 89 Tror du på evangelieutdelinger? Bibelen sa det: "**I evangelieutdelingen av tidens fylde...**" Hva er tidens fylde? Det har vært en dispensasjon fra Moseloven.

Det var en evangelieutdeling av døperen Johannes. Det var en evangelieutdeling av Kristus. Det er en dispensasjon for kirkeorganisering. Det er dispensasjon for utgytelsen av Den Hellige Ånd.

Nå er dispensasjonen for adopsjon, hva verden venter, stønner. «**Og når tidens fylde kommer, når utdelingen av tidens fylde...**» **Hva er den tidens fylde?**

Når de døde står opp, når sykdommen opphører, når hele jorden slutter å stønne. "**Fylden av evangelieutdelingen ...**" Se dette.

Når han i evangelieutdelingen i tidenes fylde kunne samle alt i Kristus til ett,... Er du ikke glad? Hvordan skal han gjøre det? **Samle alle ting i hvem?**

Menigheten sier: «**Kristus**» Hvordan kommer du inn i Kristus? **Ved én Ånd blir vi alle døpt til ett legeme.** Og den kroppen er Hvem er kroppen? [**"Kristus"**--Red.] Allerede dømt tok han vår dom.

Hva er vi da? «**Når jeg ser blodet, vil jeg gå forbi deg.**» Hver gang Han ser på Kroppen, der Den ligger der, blodig. Jeg er der inne av hvordan? Den hellige ånd. Han går over. Å, herregud.

Og når fylden av evangelieutdelingen i tiden, **så han kunne samles... alle ting i Kristus,** begge deler som er i himmelen...

Total Deliverance 59-0712 s. 55-56 Jesus var helt, helt og holdent menneske. Han kunne gråte som en mann, han kunne spise som en mann; Han kunne bli som en mann. Han var helt, fullstendig menneske i sitt fysiske vesen.

Og i Sin Ånd var Han fullstendig, fullstendig Gud, så **Han gjorde Sitt kjød underdanig for Ånden som var I Ham.** Du skjønner, han ble fristet på alle måter som vi er. Han var et menneske, ikke en engel. Han var en mann.

Han hadde ønsker og fristelser akkurat som oss. Bibelen sa at han gjorde det.

Han var en mann, ikke en engel hevet over fristelse. Hebreerne 1 sa at Han var...

Hebreerne 1:4 sa at Han ble gjort lavere enn englene.

Han var menneske, helt og holdent menneske, at Gud tok et fullkomment menneske for å bringe fullstendig utfrielse, og **han fylte ham med sin Ånd; Den Hellige Ånd var i ham uten mål**. Og han ble fristet som oss.

Så hvis du noen gang kommer til å tenke, vel, hvis jeg bare var Kristus, ville jeg ikke blitt fristet slik, du tar feil. Han ble fristet i alt du blir fristet av. Bare han lot sitt kjød underordne seg Ånden i ham.

Og han var helt og holdent Gud. Han beviste det da han oppreiste de døde, da han stoppet naturen, det brusende havet og de mektige vindene. Når han talte til trærne, og så videre, adlød de ham.

Han var Gud på innsiden. Og han kunne ha vært menneske, for **han var menneske, men han overga seg fullstendig som et menneske i Guds hender for å tjene Gud**. Og han er vårt eksempel.

56 Vi er menn og kvinner. Vi er også kristne. **Hvis han er vårt eksempel, la oss fullstendig overgi oss selv i Den hellige ånds hender, så vi kan bli undersåtter av Guds rike**.

Han var helt mann; Han var fullstendig Gud, men han overga sine naturlige og sine fysiske deler, og sin egen tenkning, og sine egne gjerninger, og sine egne bekymringer, og "jeg gjør bare det som behager Faderen."

Der er du. Fullstendig befridd fra mennesker ... Prestene kom til ham, de store mennene, og sa: «Rabbi den og den», og prøvde å bestikke ham til sine tilhørigheter og trossamfunn, men han ble fullstendig utfridd fordi han stolte på Gud.

Sa ikke salmisten: «Du vil utfri ham, for han har satt sin lit til meg»? Se?

Hør ham 56-1215 s:39 Legg merke til. Nå, da dette barnet ble i en viss alder, hvis det hadde vært et riktig barn, hadde vært nidkjær for farens gjerninger, hadde vært stabilt, alltid rikt på Herrens gjerninger.

Ikke kastet rundt av all vind og bekymring, ikke en dag en presbyterianer, den neste dagen en metodist, og neste dag en nasareer, neste dag en pilegrimshellighet, kastet rundt som et blad på et opprørt hav.

Hvis den var stabil, var dens sinn, uansett hvor den var, **innstilt på Kristus, hans hengivenhet**, arbeidet med ett eneste hjerte, nidkjær etter å få sjeler frelst og ikke kirkens oppstyr...

Så kom det en dag i Det gamle testamente da denne faren førte sin sønn ut i offentligheten som et vitne, tok på ham en kappe og satte ham opp på et stort sted hvor hele byen kunne se ham.

Og de hadde adopsjonsloven. Denne faren til sin egen sønn, som var født i sin egen familie, og nå var myndig, og var et barn verdig til å ta hans plass, adopterte eller **satte han sin egen sønn i stilling**.

Enhver bibelleser vet det: plasseringen av en sønn. Så etter den seremonien hadde den sønnen en rett, navnet hans var like godt på sjekken som farens. **Det er der kirken skal være i dag**.

«**Det jeg gjør, skal du også; mer enn dette skal dere gjøre, for jeg går til min Fader.**»

Det er sjekkheftet ditt, greit. Ikke vær redd for å bruke den. Hvis noen ga deg et sjekkhefte med hundre millioner dollar i, ville du ikke vært redd for å bruke det, ville du? Vel, Gud gir deg et sjekkhefte av **Johannes 14:12**. Bruk den.

Hør Ham 56-0611 S:27-28 Nå , dette barnet var lydig, så kommer det en bestemt dag da dette barnet blir modent. **Det er den dagen pinsemenigheten burde være nå**.

Dere presbyterianere burde vært slik for lenge siden, baptister og metodister, men hva er i veien?

Så kommer det en bestemt dag, når faren trekker alle menneskene rundt i regionene som hadde kommet inn i byen, eller et stort sted.

Og han tok og satte denne sønn på en haug, og han tok ham på en vakker kjortel. Og de hadde en seremoni, og den faren adopterte den samme sønnen som var født, han adopterte den inn i familien sin.

Eller med andre ord, **han plasserte ham posisjonsmessig det han var i familien, og så ble han arving til alt faren hadde.**

Med andre ord, **navnet hans på et sjekkhefte var like godt som farens. Og det er der kirken skal være i dag; den skal være til et sted...**

Og jeg sier dette til meg selv og til dere: Å, hvor synd det er når jeg går rundt og ser synden og lidelsene og sykdommen hos folket og så videre.

Vi burde være på et sted i tro på Gud, så adskilt at det vi ber Faderen om i Hans Sønnens navn, vil han gi oss. Det stemmer.

Du skjønner, du må be og spørre Gud.

28 Han tok ham inn på et sted, og der adopterte han ham inn i sin familie, eller som en spesiell tid da han satte ham til side.

Kirken burde være slik i kveld, en engel kommer til deg, setter deg til side og forteller deg din posisjon, hvor du er. Ikke en gjeng menn til å legge hendene på deg, det er jordisk.

Jeg mener Gud; Gud setter deg til side på et sted hvor du hører hjemme. Gud gjør det; veilederen din gjør det. Han er til stede når det finner sted. Legg merke til at Gud gjorde her akkurat som han ba mennesket om å gjøre.

Hans Sønn hadde vært lydig, han hadde tatt seg av faren. Han hadde ikke gått rundt noen steder og sagt: «Ser du hvem jeg er? Min kampanje er den største som finnes i landet.

Ja, sir. «Han hadde vært lydig. Han hadde vært lydig mot faren. Han hadde ikke gått rundt i verdens ting, omgås dem; han hadde vært lydig.

Og Gud tok vidner fra jorden, Peter, Jakob og Johannes, og førte Elias og en Moses ned fra himmelen og stilte dem der og adopterte sin egen Sønn.

Han ble herliggjort i nærvær av disse vitnene. Og Gud kom ned og overskygget ham. Og Bibelen sa: «**Hans klær glitret som solen.**»

Ser du kappen, forherligelsen av ham? Han tok ham på seg en kappe for himmelens vitne, for jordens vitner.

Hør på ham 58-0301E S:48 Nå, sønnen som var hans sønn... Med andre ord, han adopterte ham, i denne mai plasserte han sønnen sin posisjonelt. Hvordan gjorde han det?

Da var sønnens navn på sjekken like godt som farens, fordi han var i posisjon. Faren hadde rettferdiggjort, hadde satt sønnen i posisjon. Og jeg håper du skjønner dette.

Og så var den sønnen en arving til det faren hadde. Og vi er, det Gud har, vi er Kristi medarvinger, hvis vi er Guds sønner, posisjonelt plassert i Riket, og holder våre plasser.

Nå har Gud mange steder han kan plassere deg. Noen er apostler, noen profeter, lærere, evangelister, pastorer, så videre. Gud plasserer denne sønnen posisjonelt.

Og fra sin preken, **Hvor jeg tror pinsen mislyktes 55-1111 S:56** Broder Branham sa, ja, født på ny er en fantastisk ting, men det er ikke alt, bror. **Husk at det var en adopsjon av det barnet.**

Hele Det gamle testamente må gjennomføres i det nye; vi kjenner dens typer og skygger. Du kunne ikke se en mann, en skikkelse med en hånd som hang opp på denne måten, og så ville den ikke dukke opp når negativet ble gjort positivt.

Det må være alt. Legg merke til, mens de fortsatte da, denne sønnen ... Hvis læreren fortsatte å bringe beskjed om at denne sønnen var en kongelig gutt ... Han var oppmerksom på farens virksomhet. Han var en tapper mann.

Han visste hvordan han skulle håndtere farens forretninger. Å, hans fars hjerte svulmet ut fordi han elsket ham.

57 Og når han så blir myndig, ved en viss alder, setter han en stor dag. Og han kalte vitner ut på gaten, og han tok denne gutten og tok på ham en spesiell kappe, en vakker kjortel, og satte ham ut på gaten og hadde en adopsjonsseremoni.

Og faren, selve faren til denne gutten, adopterte gutten inn i sin egen familie (Det er som det Gud gjorde med Josef. Ok,) (Nå vet du det ved Skriften, plasseringen av sønnen.), og adopterte ham inn i sin egen familie.

Og derfor, fra den dagen av hadde den gutten en juridisk rett til å skrive ut farens sjekker, eller hva faren hadde, han var arving til den. Han ble adoptert.

Han var bare likestilt, hadde autoritet over alle farens eiendeler. Han var ikke lenger en veileder, men han var ... eller tatt vare på av en veileder, var han absolutt i besittelse.

Og det er dit kirken har gått nå. Når du kom tilbake dit og ble født på ny, tror du at det avgjør det. Du gikk rolig bort.

Nå finner du deg selv med kramper, ikke nok manna, og faller tilbake fra ett møte til et annet. Hva det er, er **Gud har fulgt med på hvordan hans kirke oppfører seg.**

Legg merke til kirkens oppførsel.

58 Se. Gud gjorde det samme mot sin egen Sønn. Han tok tre for et vitne. Bibelen sa:
«Tre er et vitnesbyrd.»

Og han tok Peter, Jakob og Johannes (kjærlighet, håp og kjærlighet) og førte dem op på et høi, et høide fjell, et stort høit fjell.

Og der blev Jesus forklaret for deres åsyn, og hans klær skinte som solen. Og en røst talte og sa: «Dette er min elskede Sønn. Hør ham.»

Gud adopterte sin egen Sønn, lot ham skinne ut i en herliggjort, forklaret tilstand og beviste for vitner: "Dette er min elskede Sønn, hør ham."

Ikke rart at Jesus kunne si: "All makt i himlene og på jord er gitt til mine hender."

59 *Nå, grunnen til at menigheten ikke går fremover, bror, du hoppet rundt fra sted til sted, her og der, og daflet rundt i verden, og rundt denne veien, og maset om dine organisasjoner og dine trossamfunn, enten du er det ene eller det andre eller de andre.*

Enten du er enhet, to, trehet eller femhet; eller om du er døpt med ansiktet fremover, bakover; Åh, og alle slags ting, og mas, og å trekke barrierer, og ting, og det er grunnen til at kirken ikke fortsetter.

Det er sant. Hvis du noen gang vil bryte ned murene dine, la denne være denne, og den være den. Uansett hva du er, spiller det ingen rolle. Men når du kan legge hendene dine i din brors hender og kalle ham din bror...

Og vi jobber for én sak, det er Guds rike. 60 Hvis det noen gang kommer til et sted at jeg ikke kan legge armen om noen bror som arbeider for Guds rike, og anerkjenne ham som min bror, føler jeg at jeg er frafalt.

Amen. Sikker. Jeg ville være redd for å stå på podiet og møte onde ånder, for å vite at jeg hadde misunnelse i mitt hjerte mot enhver bror, uansett hvem han er, som prøver å forkynne evangeliet om Jesus Kristus eller leve et kristent liv.

Hvis vi er en million mil uenige om teologi, hvis han elsker Herren Jesus, er han min bror,

*Spiller ingen rolle om du tror på Parousia eller ikke, spiller ingen rolle om du tror på Guddommen eller ikke. **han er broren min,***

og det er søsteren min. Og vi har trukket disse linjene.

«Og hvis du ikke kan elske din bror som du har sett, hvordan kan du elske Gud som du aldri har sett?» Og bror, når kjærligheten går ut, går Gud med den, for Gud er kjærlighet.

Og du kan aldri komme noen vei uten guddommelig kjærlighet. Og når dere elsker hverandre, elsker dere Gud.

61 Lytt. Jeg har en liten gammel feit gutt hjemme i kveld, fem måneder gammel. (Det er Joseph han snakker om.) Dere husker alle profetien om ham. Hele verden lo av meg og sa: «Eh-huh. Jeg trodde du skulle få en Josef.» Han kom.

Gud sa at han skulle komme; han kom hit. Jeg har en gutt her nitten år gammel, en liten jente her ute på fire og en åtte. Du kan si hva som helst om meg, og det ville være greit.

Jeg bryr meg ikke om hva du kaller meg, men ikke snakk om barna mine. Ikke vær god mot meg, vær god mot dem. Og Gud føler det på samme måte. Dette er hans barn. Vi må være gode mot hverandre.

Vi må være ærlige med hverandre. Hvordan kan folk være uærlige mot hverandre og så bekjenne seg til å være kristne? Det er utenfor mine tanker hvordan du kan være uærlig med broren din?

Hvordan kan du forfalske et eller annet, og kutte en bror bare fordi han ikke er enig med deg i noe? Å, bror, jeg sier deg...

Guds kraft til å forvandle 65-0911 s:104 Ikke snuble over det ordet, "predestinasjon." Jeg vet at du gjør det. Men hør her, det er ikke mitt ord. Det er et av Guds ord.

Du vil lese den, les **Efeserne 1:5**, som sier "**Han har forutbestemt oss til adopsjon av sønner ved Jesus Kristus.**«Skjønner? Bare la meg bare bryte det bare et øyeblikk, på bare et minutt for å bryte dette ut av tankene dine. Se. Akkurat som du var i faren din i begynnelsen, et kimfrø ...

Visste du at, hver og en av dere? Du var også i tippoldefaren din, visste du det?

Les **Hebreerbrevet**, hvor vi finner at Levi betalte tiende da han var i Abrahams lender, fire generasjoner bak ham.

Da Abraham betalte tiende til Melkisedeks, ble det regnet til hans tippoldebarn under ham, og han var da i Abrahams lender. Der er du. Se?

La oss nå igjen se på **Efeserne 1:1** Paulus, en Jesu Kristi apostel etter Guds vilje, til de hellige som er i Efesos, og til de troende i Kristus Jesus:

2 Nåde være med eder og fred fra Gud vår Fader og fra den Herre Jesus Kristus! **3** Lovet være Gud og vår Herre Jesu Kristi Far, som har velsignet oss med alle åndelige velsignelser i himmelen i Kristus!

4 Likesom han har utvalgt oss i ham før verdens grunnvoll ble lagt, for at vi skal være hellige og uten skyld for ham i kjærlighet,

5 idet han forutbestemt oss til Jesu Kristi barnebarn til sig selv, etter hans viljes velbehag, **6** til pris for hans nådes herlighet, som han har gjort oss velsignede i den elskede.

7 I ham har vi forløsning ved hans blod, syndenes forlatelse etter hans nådes rikdom; **8** som han har overfalt oss i all visdom og klokskap,

9 og han har gjort kjent for oss sin viljes hemmelighet etter sitt velbehag, som han har bestemt med sig selv,

10 for at han i tidenes fylde evangelieutdeling kunne samle alle ting i Kristus til ett, både som er i himmelen og som er på jorden, selv i ham:

11 Og i ham har vi fått en arv, idet vi er forutbestemt etter hans forsett, han som gjør alle ting etter sin viljes råd,

12 forat vi skulde være til ære for hans herlighet, som først satte sin lit til Kristus.

13 På hvem I også satte sin lit til, etter at I hadde hørt sannhetens ord, eders frelses evangelium, og på hvem også I, etter at I trodde, blev beseglet med forjættelsens hellige Ånd,

14 som er vår arvs alvor inntil innløsningen av den kjøpte eiendom, til ære for hans herlighet. **15** Derfor har også jeg, etter at jeg har hørt om eders tro på den Herre Jesus og kjærlighet til alle de hellige,

16 Slutt ikke med å takke for eder, idet I nevner eder i mine bønner!

17 For at vår Herre Jesu Kristi Gud, herlighetens Far, skal gi dere visdommens og åpenbaringens ånd i Kunnskap om ham:

Det er i denne timen; Han kom ned med visdommens ånd. Det er det budskapet handler om.

Legg merke til **kunnskapen om ham:**

18 eders forstands øine skal være opplyste, så I kan få vite hvor hans kall håper, og hvor rikdommen i hans arvs herlighet er i de hellige,

19 Og hvor stor er ikke hans makt for oss som tror, efter hans veldige makts verk,

20 som han gjorde i Kristus, da han opvakte ham fra de døde og satte ham ved sin høire hånd i himmelen,

21 Langt over all makt og makt og makt og herredømme og alle navn som nevnes, ikke bare i denne verden, men også i den som skal komme,

22 og han la alt under hans føtter og gav ham til å være overhode for alle ting for menigheten, 23 som er hans legeme, fylden av ham som fyller alt i alle.

Bror Branham sa i, **The Future Home 64-0802 49-1 Du er en del av jorden, din kropp. Din sjel er en del av Gud, en egenskap ved Gud, vist her på jorden i en kropp. Legemet skal forløses.**

Nå er sjelen forløst, fordi den var i synd. Så Gud kom ned ved rettferdiggjørelse, helliggjørelse, dåp i Den Hellige Ånd og forløste din sjel.

Og du, som er en del av jorden, blir forløst av den. Du er i prosessen nå, den vokser videre.

Og derfor, hvis du er en del av Gud, er du i stand til å motta selve Guds sinn.

Johannes 1:12 Men alle som tok imot ham,

Det greske ordet for mottatt her er **Lambano** og det betyr å ha opplevd, eller å ha tatt til seg selv. Og det er disse som virkelig har opplevd Ham, det er de Han sier:

dem gav han makt til å bli Guds barn, dem som tror på hans navn,

Med andre ord, hvis han ikke ga deg et sinn til å motta det, ville du aldri bli en sønn.

Så dette er troende, forutbestemt fra begynnelsen til å tro og ta imot ham. Og Han er Ordet. De tror på Hans ord, og de tror på Hans Navn. Og til dem gir han kraft til å bli sønner...

Nå er ikke ordet makt som brukes her, det greske ordet **Dunamis**, som snakker om stor mirakuløs makt, men snarere det greske ordet "**exousia**", som betyr makten til å velge, eller makten til å ta en riktig beslutning.

Og ordet **å bli** ble oversatt fra det greske ordet **Ginomai**, og det betyr å generere, eller å komme frem til manifestasjon.

Derfor, til dem som opplever ham og åpent tar imot ham, blir de gitt en evne til å ta en riktig avgjørelse og bli det de var ment å være i begynnelsen.

Paulus sa i: **Galaterne 4:6** *Og fordi dere er sønner, har Gud sendt sin Sønns Ånd inn i eders hjerter og roper: Abba, Fader!*

Derfor, hvis et menneske blir overlatt til sitt eget valg, vil han gå på dødens veier. Men Gud har gitt ham eller har gitt ham evnen til å vite og forstå.

Og denne evnen til å ta en riktig avgjørelse angående Kristi lære er ikke for alle. For Jesus sa til Nikodemus, disse sa han ...

13 *er ikke født av blod eller av kjødets vilje eller av menneskers vilje, men av Gud.*

Så han snakker om den nye fødselen, og viktigheten av den nye fødselen er at Gud gir ham en evne til å kjenne og forstå Guds rike og hva det handler om.

37-4 Kristus er mysteriet i Gud åpenbart 63-0728 *Den nye fødselen er Kristus, er en åpenbaring. Gud har åpenbart dette store mysteriet for dere, og det er den nye fødselen.*

Nå, hva skal du gjøre når du samler hele den gruppen, hvor åpenbaringen er i perfekt harmoni, og Gud uttrykker den gjennom Sitt Ord ved de samme handlingene, de samme tingene som Han gjorde, og gjorde Ordet åpenbart?

*Å, om Kirken bare visste sin posisjon. **Det vil det en dag. Så vil bortrykkelsen forsvinne når den vet hva den er.***

La oss bøye vårt hode og vårt hjerte i bønn.

Nådige far, vi er så takknemlige for at vi kom oss gjennom. Jeg vet at jeg er forkjølet akkurat nå, så jeg er bare takknemlig for at vi klarte å komme oss gjennom denne prekenen. Og derfor, Far, ber vi bare om at det må komme inn i våre hjerter. I Jesu navn ber vi. Amen.